

Posudek diplomové práce

Adéla Linhartová, Terminologie módního průmyslu v italském jazyce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Filozofická fakulta, ak. r. 2013/2014, 150 stran včetně příloh.

Adéla Linhartová sepsala práci, jež je ve všech ohledech exemplární. Obsahově, metodologicky i formálně jí nelze téměř nic vytknout, a představuje tak mimořádně zdařilý text. Diplomantka si zvolila jazyk módního průmyslu, vytvořila si vlastní, kvantitativně vyvážený korpus, složený z tří módních časopisů, a provedla důkladnou analýzu všech slov, která do vymezené oblasti tak či onak spadají.

Práce je přehledně rozdělena do dvou základních částí. Teoretická část nám představuje jazyk módy jako specifickou varietu či jako specifický odborný jazyk a prezentuje teoretický rámec týkající se lexika obecně a slovtvorby zvláště. V praktické části pak diplomantka přechází k empirické analýze svého vzorku a pečlivě analyzuje jednotlivé případy, které velmi vhodně doprovází konkrétními větami ze svého korpusu (které také zcela korektně překládá do češtiny). Diplomantka rovněž k práci připojila důležité přílohy (celý vzorek a slovníček/glosář).

Jak už jsem naznačil, diplomová práce A. Linhartové vyniká nejen obsahově a metodologicky, ale i formálně. Ačkoli by se mohlo zdát, že formální náležitosti jsou samozřejmostí, rád bych přece jen vyzdvihl kultivovaný jazyk, jímž je práce psána; kromě toho stojí za pozornost pečlivý poznámkový aparát (kde najdeme bohaté odkazy svědčící o výborné orientaci v sekundární literatuře).

Pokud bych přesto měl poukázat – z titulu oponenta – na některé nesrovnalosti, dovolil bych si jen pár poznámek k několika zanedbatelným nepřesnostem.

1) Na s. 15 je patrně nedopatřením uveden pojem *dioglosie* (místo *diglosie*).

2) Na s. 19 nerozumím formulaci „determinované užívání zájmen“.

3) Na s. 22 je řeč o bilaterální a multilaterální *pozici* (je míněna *opozice*?).

4) Na s. 39–40 cituje diplomantka z jedné práce Masiniové a Scaliseho, která pracuje s pojmem *formální hlavy*. Chci jen podotknout, že jde o diskutabilní pojem, který italská lingvisté (Guevara, Scalise, Fábregas, ...) zavedli jako poněkud *ad hoc* řešení případů, kde se sémantická definice hlavy ukázala jako nedostatečná, např. v češtině je *lamželezo* rodu středního podle druhého konstituentu, ačkoli jde o exocentrické kompozitum. Na základě těchto a jiných příkladů se začalo usuzovat, že i exocentrická kompozita mají nějakou *hlavu*, z níž mohou tzv. *perkolovat* kategoriální rysy na celé kompozitum. Chápu, že jde o složitou teoretickou otázku, ale pokud se diplomantka rozhodla pojem použít, měla ho řádně vysvětlit.

5) K analýze slov ze vzorku jen malá – a zřejmá – poznámka. Je mi jasné, že analýzou slov *zdeděných* chtěla diplomantka zachovat naprostou systematickosti a koherenci svého přístupu. Nicméně se mi zdá, že by bylo dobré také říct, že tato slova nejsou nijak specifická pro jazyk módního průmyslu (na rozdíl od výpůjček). Autorka si je toho nejspíš vědoma, když říká, že u některých sloves není viditelná spojitost s jazykem módy (např. *trovare*, srov. s. 56–58).

6) Na s. 95 je řeč o „literárnosti“ adjektiva. Patrně je zde míněn *doslovný* (vs. *metaforický*) význam.

Jak je tedy zřejmé, považuji diplomovou práci Adély Linhartové za mimořádně kvalitní text, který po všech stránkách splňuje požadavky kladené na tento typ kvalifikační práce, k obhajobě ji vřele doporučuji a hodnotím ji samozřejmě jako *výbornou*.

V Českých Budějovicích dne 23. května 2014

.....
doc. Mgr. Pavel Štichauer, Ph.D.
oponent diplomové práce